

TEXT: HANA ČERMÁKOVÁ

FOTOGRAFIE: PETR JAN JURAČKA, © THINKSTOCKPHOTOS.COM

JÍZDA JAKO RUSKÁ DUŠE

ZDOLÁNÍ TĚMĚŘ **DESETI TISÍC KILOMETRŮ**
TRANSSIBÍRSKÉ MAGISTRÁLY VÁM
SEBERE MINIMÁLNĚ ŠEST DNÍ ŽIVOTA.
MOHOU TO ALE BÝT TY NEJLEPŠÍ, JAKÉ
NA KOLEJÍCH ZAŽIJETE.

Rudý začátek: Každé dva dny vyjíždí už přes 40 let klasický expresní vlak č. 2 „Rossija“ z Jaroslavského nádraží v Moskvě, aby o šest dní později dorazil do Vladivostoku. Před sto lety k tomu vlak potřeboval 16 dní.

Bezpochyby existuje i rychlejší způsob, jak se z Moskvy dostat na druhou stranu Ruska k pobřeží Japonského moře, než vlaková doprava. Jde přece jen o bezmála 10 tisíc kilometrů a osm časových pásem, které letadlem překonáte asi za půl dne. Pokud vás ale dvanáctihodinové sledování všemožných odstínů modrého nebe nudí, můžete je vyměnit za 9 288 dobrodružných kilometrů vedoucích z moskevského Jaroslavského nádraží napříč Sibiří až do Vladivostoku. Přes Ural, přes Bajkal, podél Amuru, Volhy i Jeniseje, v blízkosti gulagů a ještě starších svědků minulosti... Právě tenhle výčet je důvodem, proč vábení Transsibu mnoho cestovatelů rádo vyslyší.

STO GRÁMOV NA ŠIMLA

Transsib, jak zní familiární zkratka pro nejdelší železniční trať na světě, je pro trottery samozřejmě něčím zcela odlišným než pro samotné Rusy. Pro ty je železnice stejně jako za dob Železných opony jedním z hlavních, zcela běžných a zároveň levných dopravních prostředků, jak se přemístit třeba za příbuznými na druhé straně Federace. Co na tom, že za nimi cestují 6 dnů tam a pak šest dní zpátky – vlak se na tu dobu jednoduše stane jejich druhým mobilním domovem, kupé

obývákem, chodby vlakových souprav pavlačí a spolucestující rodinou.

Chcete-li být na čas její součástí, stačí si zakoupit jízdenku v nejběžnější variantě vagonu „kupéjnyj“, a obsadit tudíž společně s dalšími třemi souputníky kupé, kde jsou na každé straně dvě lehátka nad sebou. Pravdou je, že zakoupení „biletu“ může přerůst do zapeklité šlamastiky – jedná se o úřednický svázaný proces, který začíná výběrem správné fronty u správné pokladny státních Ruských drah. Úřednickému šimlu se můžete vyhnout a aranžmá cesty nechat třeba na společnosti TransSiberianExpress, nevládní firmě, která organizuje komfortnější cesty přes „magistrál“ i další železniční tratě Ruska.

Luxus je příjemný, ale jako kování naturalisté nakonec sáhnete

TRANSIB V ČÍSLECH:

**ZA 6 DNÍ, 5 HODIN
A 19 MINUT,**

KDYŽ VŠE PROBĚHNE NA **1,**

PROJEDETE ZA CCA **7 600 RUBLŮ**

8 ČASOVÝCH PÁSEM,

2 KONTINENTY A **87 MĚST.**

TO VŠE DÍKY CARU ALEXANDRU III., KTERÝ
V ROCE 1891 NECHAL POLOŽIT ZÁKLADNÍ
KÁMEN PROJEKTU.

po státním spoji a jeho ještě lacinějším „plackartnoje“ (což jsou nízkonákladové kóje nižší třídy) nebo po lehátku v chodbičkách; i ty jsou variantou, jak cestovat stylově v ambientu „přístěhovaleckého tábora“. Pak se ještě stylověji převléknete do trepek, a pokud je líbo, tak třeba i do pyžama, a přijmete pozvání na „sto grámov“, jak se tu eufemisticky říká kalíšku pro oblíbenou vodu. Samozřejmě – nedostanete jen ten kalíšek, čírá tekutina z něj mizí a zase přibývá podle odolnosti konzumenta nebo podle dobré nálady. A ta je vždycky dobrá, a čas ubíhá a ubíhá...

KLEPTOMAN ČASU

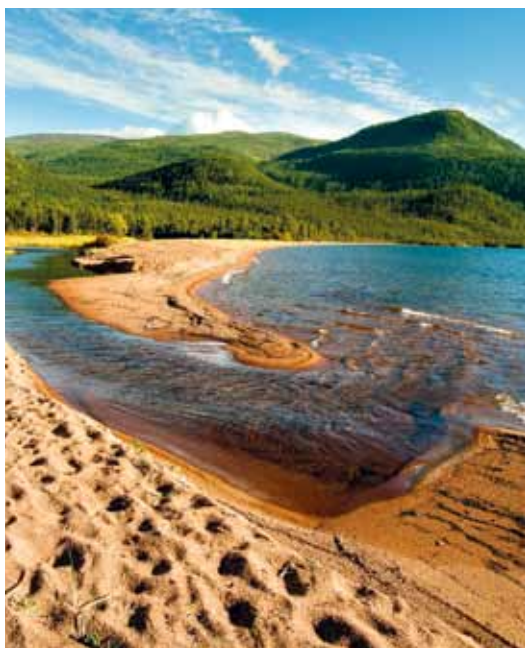
S časem je to na Transsibu vůbec zvláštní nebo nepřehledné, relativní, ruské – jak chcete. Ruské dráhy sice jezdí podle moskevského času, a ten vám také stewardka „děžurnaja“ nahlásí, pokud se jí optáte „Skolka časov?“, samotní cestující ale nejsou v tomto ohledu sladění. Každý totiž nastupoval v jiném časovém pásmu, popřípadě si po nástupu seřídil hodinky na čas ve výstupní stanici. To kvůli aklimatizaci. Volnomyšlenkářský postoj k času má i praktické nesrovnalosti, na které narazíte záhy, když se v umývací kabině setkáte s někým, kdo si čistí zuby před spánkem, zatímco vy jdete na ranní hygienu.

MOBILNÍ ŽIVOT 200+KK

Mobilní život na pár metrech čtverečních je nevidaným zásahem do osobní bubliny a spouště lidem z takového sdílení prostoru, všech zvuků, pachů a pohledů, mrazí v zádech. Lidské soukromí se zrcrne na vaši velikost kalhot, kabátu a bot. Přizpůsobit se hemžící se tlačeničí, uvolnit se, a cestu si užít, vyžaduje přece jen trochu přemáhání a ohledu. Každý na to jde jinak, můžete zkusit oblafnout sami sebe a s vyšinutým prostředím se srovnat představou, že jste vlastně na kratší návštěvě u sousedů s velmi dlouhým a velmi úzkým bytem 200+kk (ve vyšších třídách je opravdu i sprchový kout). Ohleduplnost je další z nepsaných ale naprosto funkčních pravidel sibiřských souprav a většina cestujících se podle něj automaticky chová.

TRANSSIBIŘSKÁ MAGISTRÁLA. BYDLETE VE VLAKU A POZNEJTE, PROČ JE RUSKÁ DUŠE ŠIROKÁ A VLÍDNÁ.

Sdílení vlakového života přináší i světlé stránky, neboť tak jako je ruská duše široká a vlídná, tak je i pohostinná. Buďte si jisti, že do výstupní stanice ochutnáte mnohé z proviantu, kterým se vaši noví sousedé na cestu vybavili.

BŘÍZY, BŘÍZY V RUSKÉ DUŠI

Znám lidi, kteří projeli Transsibem několikrát jen proto, aby se týden dívali z okna. Prý je to způsob terapie, kdy se vám před očima vystřídá jen několik málo, zato zásadních přírodních, rustikálních, průmyslových nebo nádražních výjevů, které v nepatrných obměnách trvají i několik hodin, než je vystřídá obraz nový. Jsou to hory, které nejsou zrovna blízko, a přesto v nekonečném horizontu tajgy působí na dosah, miliony stejných bříz v kilometrových pásech podél trati, občasná stáda divokých koní, primitivní zemljanky i velkorysá ruská města. I to je Transsib, cesta k ruské duši.

RUSKÉ DRÁHY: <http://eng.rzd.ru>
 TRANSSIBERIANEXPRESS: www.transsiberianexpress.net
 VŠE O TRANSSIBU: www.transsib.ru

